DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU
Warszawa, dnia 30 sierpnia 1945 r.

Nr. 21

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO

136.

Dekret

z dnia 7 maja 1945 r.

o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego Polskie Biuro Podróży „Orbis".

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy, (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Tworzy się przedsiębiorstwo państwowe pod nazwą: Polskie Biuro Podróży „Orbis", zwane w dalszych artykułach w skrócie „Orbis".

Art. 2. Siedzibą Orbisu jest siedziba naczelnych Władz Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 3. Przedmiotem działalności Orbisu jest:

a) pomoc przy organizowaniu ruchu turystycznego krajowego i zagranicznego,

b) sprzedaż biletów kolejowych, okrętowych, lotniczych i autobusowych, krajowych i zagranicznych,

c) propagowanie obiektów turystycznych Polski przez wydawanie przewodników, prospektów i ulotek propagandowych,

d) pomoc przy organizowaniu ryczałtowych wywczasów i urlopów na letniskach,

e) organizowanie i eksploatacja domów wypoczynkowych i noclegowych oraz automobilowych stacyj benzynowych, stacyj obsługi automobilistów i garaży,

f) współpraca z organizacjami i przedsiębiorstwami zagranicznymi o pokrewnym zakresie działania,

g) agenturowe ubezpieczenie podróżnych i bagażu,

h) prowadzenie kantorów wymiany w ramach dozwolonych przez Ministerstwo Skarbu,

i) wykonywanie innych czynności, zleconych przez Ministerstwo Komunikacji a mających związek z turystyką i usprawnieniem ruchu pasażerskiego.

Art. 4. Orbis stanowi odrębną jednostkę gospodarczą i jest osobą prawną. Gospodarka Orbisu prowadzona być winna według zasad handlowych z uwzględnieniem potrzeb Państwa i wymogów życia społecznego na podstawie rocznych planów finansowo-gospodarczych.

Plany finansowo-gospodarcze Orbisu zatwierdza Rada Ministrów na wniosek Ministra Komunikacji przedstawiony w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 5. Naczelny nadzór nad przedsiębiorstwem „Orbis" sprawuje Minister Komunikacji. Kontrolę Orbisu w zakresie gospodarki finansowej sprawuje Minister Skarbu, zaś w zakresie propagandowym Minister Informacji i Propagandy.

Art. 6. Na czele Orbisu stoi dyrektor, którego mianuje i zwalnia Minister Komunikacji. Sposób powoływania i zwalniania innych władz Orbisu określi statut organizacyjny, uchwalony przez Radę Ministrów na wniosek Ministra Komunikacji.

Dyrektor sprawuje kierownictwo techniczne i administracyjne Orbisu i zastępuje go wobec władz sądowych, administracyjnych i osób trzecich.

Art. 7. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrom: Komunikacji, Skarbu oraz Informacji i Propagandy, każdemu w jego zakresie działania.

Art. 8. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

Minister Komunikacji:
Jan Rabanowski

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski

Minister Informacji i Propagandy:
Stefan Matuszewski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 12 maja 1945 r. Nr 18, poz. 100)

137.

Rozporządzenie Ministra Administracji Publicznej

z dnia 15 maja 1945 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie wykonania dekretu o reformie samorządowego systemu podatkowego.

Na podstawie art. 11 dekretu z dnia 13 kwietnia 1945 r. o reformie samorządowego systemu podatkowego (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 73) zarządza się, co następuje:

§ 1. (1) Artykuły, powoływane w niniejszym rozporządzeniu bez bliższego określenia, oznaczają artykuły dekretu z dnia 13 kwietnia 1945 r. o reformie samorządowego systemu podatkowego (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 73), zaś paragrafy dotyczą rozporządzenia niniejszego.

§ 2. (1) Wymiaru podatków, wymienionych w art. 1, dokonują zarządy miejskie dla gmin miejskich, a zarządy gminne dla gmin wiejskich.

(2) Zarządy gmin miejskich i wiejskich mogą posługiwać się w akcji wymiarowej danymi, posiadanymi przez władze skarbowe.

(3) Władze skarbowe są obowiązane na żądanie zarządów gmin, w miarę możności, dokonać wstępnych czynności wymiarowych, aż do wypełnienia nakazów płatniczych włącznie. Nakazy zostaną zaopatrzone w podpisy lub pieczęcie przez właściwe zarządy gmin i doręczone przez nie płatnikom. Równocześnie zarządy gmin założą właściwe księgi biercze.

§ 3. (1) Zarządy gmin miejskich i wiejskich są władzami egzekucyjnymi, powołanymi do przymusowego ściągania zaległości w podatkach, wymienionych w art. 1. Do ich postępowania mają odpowiednie zastosowanie przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 580), zmienione rozporządzeniami Rady Ministrów z dnia 2 stycznia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 24), z dnia 28 stycznia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 78) i z dnia 15 maja 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 340) oraz wydane na ich podstawie instrukcje i zarządzenia.

Ilekroć w wymienionych rozporządzeniach Rady Ministrów jest mowa o władzy egzekucyjnej lub urzędzie skarbowym odnosi się to również do zarządów gmin miejskich i wiejskich.

(2) Władze skarbowe obowiązane są dokonać egzekucji na wezwanie gmin.

(3) W przypadku zbiegu egzekucji, prowadzonej przez gminę w stosunku do danego zobowiązanego, z egzekucją, prowadzoną przez urzędy skarbowe do tegoż zobowiązanego, tytuły wykonawcze łącznie z protokółami dokonanych czynności powinny być — na żądanie urzędu skarbowego — przekazane skarbowej władzy egzekucyjnej celem dalszego prowadzenia egzekucji.

(4) W przypadku zbiegu egzekucji, prowadzonej przez gminę, z egzekucją, prowadzoną przez urzędy skarbowe co do przedmiotu lub prawa majątkowego, tytuły wykonawcze łącznie z protokółami dokonanych czynności powinny być przekazane urzędom skarbowym, celem dalszego prowadzenia egzekucji.

§ 4. Przez zaległości podatków, o których mowa w art. 2, rozumie się sumy, należne na rzecz Skarbu Państwa, specjalnych funduszów oraz dodatki samorządowe.

Podatek gruntowy.

§ 5. Na podstawie aktów: wymiarowych podatku gruntowego, katastralnych, komisyj klasyfikacyjnych, urzędów ziemskich i wydziałów hipotecznych, o ile one zachowały się, władze, wymienione w § 2, sporządzą wykazy, zawierające dla każdej gminy:

a) ogólny obszar gruntów w każdej gromadzie'
b) obszar gruntów według poszczególnych rodzajów użytków stosownie do przepisów art. 3, ust. 1,
c) obszar gruntów zwolnionych od podatku gruntowego,

d) obszar nieużytków.

Takie same wykazy powinny być sporządzone dla gmin miejskich w odniesieniu do każdego płatnika.

§ 6. (1) W przypadku, gdyby władze skarbowe nie posiadały aktów, potrzebnych do wymiaru podatku gruntowego, władze wymienione w § 2 sporządzą wykazy gruntów, podlegających podatkowi gruntowemu na zasadzie własnych aktów. W braku i takich aktów wykazy gruntów powinny być sporządzone:

a) w gminach miejskich — na podstawie pisemnych oświadczeń płatników,
b) w gminach wiejskich — na podstawie pisemnych oświadczeń sołtysów,
c) w odniesieniu do nierozparcelowanych majątków — na podstawie pisemnych oświadczeń zarządców.

(2) Oświadczenia powinny być sprawdzone i porównane przez władze wymiarowe z dokumentami, wskazującymi obszar gruntów, a będącymi w posiadaniu osób, składających oświadczenia. W przypadku braku dokumentów — w oświadczeniach powinna być wzmianka, że wiarogodność i ścisłość podanych informacyj osoby, składające oświadczenia, potwierdzają własnoręcznym podpisem.

§ 7. W wykazach gruntów, o których mowa w poprzednim paragrafie, należy umieścić:

1) nazwisko i imię właściciela, użytkownika, dzierżawcy lub posiadacza gruntów,

2) ogólny obszar posiadanych gruntów ze wskazaniem dokumentu, potwierdzającego ten obszar, lub wzmiankę o braku takiego dokumentu,

3) obszar poszczególnych użytków stosownie do art. 3 ust. (1), lit. a) i b),

4) obszar specjalnych upraw,

5) obszar gruntów zwolnionych ze wskazaniem podstawy prawnej zwolnienia i odnośnych dokumentów,

6) obszar nieużytków.

§ 8. Ugory uważa się za grunty uprawne w rozumieniu art. 3 ust. (1) dekretu.

§ 9. Przez specjalne uprawy, o których mowa w art. 3 ust. (2), rozumie się także uprawy wikliny, chmielu, tytoniu, cykorii i buraków cukrowych.

§ 10. Stosownie do przepisów art. 10 pkt 1 nie korzystają ze zwolnienia od podatku gruntowego:

1) grunty osad, objętych postępowaniem scaleniowym, lub powstałe w wyniku scalenia,

2) grunty, na których dokonano inwestycyj — wymienione w art. 2 pkt 8 i 9 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. o zmianie przepisów o państwowym podatku gruntowym (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593).

§ 11. (1) Podwyższenie stawek podatku gruntowego na zasadzie art. 3 ust. (2) może nastąpić tylko wówczas, gdy:

a) wpływy z podatku gruntowego, wymierzonego według stawek, ustalonych w art. 3 ust. (1), nie są wystarczające na pokrycie wydatków związków samorządowych, związanych z wykonaniem ich zadań ustawowych i uzasadnionych istotną potrzebą,
b) jakość ziemi na obszarze danego związku samorządowego, stan zagospodarowania użytków rolnych, bliskość i możność zbycia płodów rolnych i produktów gospodarstw hodowlanych po cenach wyższych uzasadnia takie podwyższenie.

(2) Podwyższenie stawek na obszarze, podległym gminnej (miejskiej) radzie narodowej, może dotyczyć tylko całego obszaru gminy i wszystkich rodzajów użytków (art. 3 ust. [1]).

§ 12. Uchwały gminnych (miejskich) rad narodowych o podwyższeniu stawek powiny być szczegółowo umotywowane.

§ 13. (1) Uchwały gminnych (miejskich) rad narodowych o podwyższeniu stawek podatku gruntowego mogą być powzięte tylko przed dokonaniem wymiaru tegoż podatku.

(2) Uchwały powiatowych i wojewódzkich rad narodowych o podwyższeniu stawek podatku gruntowego na zasadzie postanowień ust. (3) art. 3 mogą być powzięte tylko w terminie do 15 sierpnia 1945 r.

(3) Uchwały o podwyższeniu stawek podatku gruntowego powinny wskazywać, czy objęto nimi podwyżkę na cele budowy i odbudowy szkół i w jakiej wysokości.

§ 14. (1) Najpóźniej w ciągu dni 3 po powzięciu uchwały o podwyższeniu stawek podatku gruntowego — uchwała w odpisach powinna być jednocześnie przedstawiona do zatwierdzenia prezydium powiatowej i wojewódzkiej rady narodowej, a w odniesieniu do uchwał rad narodowych miast wydzielonych, prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

(2) Prezydium powiatowej rady narodowej powinno powziąć odpowiednią uchwałę i przesłać ją do prezydium wojewódzkiej rady narodowej najpóźniej w ciągu 3 dni po otrzymaniu uchwały gminnej lub miejskiej rady narodowej.

§ 15. Zatwierdzenie uchwał, podwyższających stawki podatku gruntowego przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej powinno nastąpić najpóźniej w ciągu dni 7 po ich otrzymaniu.

§ 16. Uważa się, że uchwały gminnych lub miejskich rad narodowych o podwyższeniu stawek podatku gruntowego zostały zatwierdzone, o ile w terminach, wyznaczonych w § 14 i 15, nie zapadną odmienne uchwały prezydiów powiatowych lub wojewódzkich rad narodowych.

§ 17. Uchwały rad narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi o podwyższeniu stawek podatku gruntowego podlegają zatwierdzeniu przez Prezydium Krajowej Rady Narodowej.

§ 18. Gminne (miejskie) rady narodowe, które nie zamierzają podwyższyć stawek podatku gruntowego, zawiadomią o tym jednocześnie prezydium powiatowej i wojewódzkiej rady narodowej, a w odniesieniu do miast wydzielonych — prezydium wojewódzkiej rady narodowej na 14 dni przed przystąpieniem do obliczania kwot należnego podatku gruntowego.

§ 19. Postanowienia § 14 ust. (2) i § 15 o terminach mają odpowiednie zastosowanie w przypadkach, wymienionych w poprzednim paragrafie, gdy powiatowa lub wojewódzka rada narodowa zamierza skorzystać z uprawnień przyznanych im w art. 3 ust. (3) dekretu.

§ 20. Grunty majątków nierozparcelowanych zalicza się do gruntów gromady sąsiadującej, w skład której majątek wchodzi pod względem administracyjnym.

§ 21. O dokonanym wymiarze podatku gruntowego za pomocą nakazów płatniczych zawiadamiają:

1) zarządy gminne — sołtysów każdej gromady lub zarządców majątków nierozparcelowanych,

2) zarządy miejskie — poszczególnych płatników.

§ 22. Nakazy płatnicze podatku gruntowego powinny zawierać:

1) nazwę władzy wymiarowej,

2) nazwisko i imię płatnika lub nazwę gromady,

3) obszar gruntów, podlegających opodatkowaniu według poszczególnych stawek,

4) sumę wymierzonego podatku według stawek z art. 3 ust. (1),

5) wysokość podwyżki (art. 3 ust. 2 i 3),

6) sumę wymierzonego podatku łącznie z podwyżką,

7) podstawę prawną wymiaru,

8) terminy płatności,

9) wskazanie środków odwoławczych,

10) objaśnienie o skutkach niezapłacenia w terminach przepisanych,

11) pieczęć lub podpis władzy wymiarowej.

§ 23. (1) W skład gromadzkich komisyj, o którym mowa w art. 3 ust. (4) wchodzą 4 członkowie i sołtys gromady, jako przewodniczący.

(2) Członków gromadzkich komisyj wybierają ogólne zebrania gromadzkie,

(3) Członkami gromadzkich komisyj nie mogą być osoby:

a) niepełnoletnie,

b) będące analfabetami,

c) nie będące właścicielami gruntów w danej gromadzie,

d) karane za przestępstwa, popełnione z chęci zysku.

§ 24. (1) Komisje gromadzkie dokonują podziału podatku, wymierzonego od gruntów całej gromady, pomiędzy poszczególnych płatników w gromadzie w zależności od ilości posiadanych przez każdego z nich gruntów (wielkości gospodarstwa), rodzaju uprawy, urodzajności gruntów, stanu zagospodarowania oraz stopnia zniszczeń wojennych.

(2) Uchwały gromadzkiej komisji o podziale podatku zapadają w obecności członka gminnej rady narodowej, nie będącego mieszkańcem danej gromady.

§ 25. Przy podziale podatku, pomiędzy właścicieli gruntów uczestników gromad, powinny być przestrzegane następujące zasady:

a) ogólna suma podatku, wymierzonego od gruntów gromady z zastosowaniem stawek, wymienionych w ust. (1) art. 3, powinna być w całości podzielona, przy czym:

b) najniższe obciążenie 1 ha gruntów u poszczególnego płatnika nie może być mniejsze od 30 zł z 1 ha gruntów uprawnych, łąk, ogrodów i sadów i od 5 zł z 1 ha gruntów pozostałych, najwyższe zaś obciążenie nie może być większe od dwukrotnych stawek, wymienionych w ust. (1) art. 3,

c) od sum tak ustalonych (pkt a) i b) oblicza się zniżkę lub zwyżkę stosownie do przepisów art. 4,

d) od sum, wynikłych z zastosowania zniżki lub zwyżki (pkt c), oblicza się procentowo, uchwaloną zwyżkę stawek podatku stosownie do przepisów ust. (2) i (3) art. 3.

§ 26. Gromadzkie komisje po dokonanym podziale podatku sporządzą w 2 egzemplarzach listę według wzoru, stanowiącego załącznik do niniejszego paragrafu.

Do list należy dołączyć uchwałę gromadzkiej komisji, zawierającą zasady podziału podatku.

Jeden egzemplarz listy należy przesłać zarządowi właściwej gminy.

§ 27. (1) Gminne rady narodowe kontrolują podział podatku gruntowego, dokonany przez gromadzkie komisje, przy pomocy swych członków lub uprawnionych urzędników zarządu gminnego.

(2) Kontrolujący ma prawo wezwać komisję gromadzką do dokonania ponownego podziału podatku lub poprawienia błędów w przypadku stwierdzenia, że:

a) nie zastosowano się do postanowień § 25,

b) błędnie obliczono obniżkę lub podwyżkę podatku.

§ 28. O dokonanym podziale podatku sołtys zawiadamia płatników w sposób w danej gromadzie przyjęty oraz przez wyłożenie listy podziału do wglądu uczestników gromady, o czym umieści wzmiankę na liście, przewidzianej w § 26.

§ 29. Od dokonanych wymiarów podatku gruntowego mogą wnosić odwołania sołtys, zarządcy majątków nierozparcelowanych oraz płatnicy w miastach — co do ogólnego obszaru i obszaru użytków opodatkowanych, obszaru gruntów zwolnionych od podatku oraz co do omyłek rachunkowych w obliczeniu podatku.

§ 30. Od dokonanego podziału podatku gruntowego przez gromadzkie komisje mogą wnosić odwołania opodatkowani mieszkańcy gromad

co do ogólnego obszaru i obszaru opodatkowanych użytków, wysokości nałożonego im podatku oraz co do omyłek rachunkowych.

§ 31. (1) Odwołania powinny być złożone władzy wymiarowej w terminie dni 14 po doręczeniu nakazu płatniczego lub po zawiadomieniu o podziale podatku gruntowego pomiędzy uczestników gromady (§ 28).

(2) Odwołania złożone po terminie, oznaczonym w ust. (1) niniejszego paragrafu, nie podlegają rozpatrzeniu.

§ 32. (1) Odwołania, o których mowa w § 29, roztrzyga prezydium rady narodowej hierarchicznie wyższego stopnia, której postanowienia są ostateczne w administracyjnym toku instancji.

(2) Odwołania opodatkowanych uczestników gromad roztrzyga prezydium powiatowej rady narodowej, której postanowienia są ostateczne w administracyjnym toku instancji.

Prezydium gminnej rady narodowej może uwzględnić odwołanie, o ile uzna je za zasadne.

§ 33. (1) Podatek gruntowy płatny jest w 2 równych ratach.

I rata do 30 czerwca
II „ „ 30 września

(2) Na poczet I raty zarządy gmin pobiorą zaliczkę na podatek gruntowy w wysokości 30 zł z 1 ha gruntów uprawnych, ogrodów, sadów i łąk, i 5 zł z 1 ha innych gruntów podlegających opodatkowaniu. Zaliczka płatna jest do dnia 31 maja 1945 r.

Podatek od nieruchomości.

§ 34. (1) Do wymiaru podatku od nieruchomości nie stosuje się postanowień §§ 3 i 14 pkt a) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 20 kwietnia 1936 r. o wykonaniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej o podatku od nieruchomości (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 259).

(2) Stosownie do przepisów art. 10 pkt 9 w czasie do dnia 31 grudnia 1945 roku nowo wzniesione budowle oraz części dobudowane nie korzystają ze zwolnienia od podatku od nieruchomości.

§ 35. Stawki podatku od nieruchomości wraz z podwyżką na cele budowy i odbudowy szkół nie mogą przekroczyć łącznie:

a) od podstawy wymiaru nie przekraczającej 1.000 zł — 24%,
b) od podstawy wymiaru przekraczającej 1.000 zł — 36%.

§ 36. Przepisy §§ 14 — 16 mają odpowiednie zastosowanie do uchwał o podwyższeniu stawek podatku od nieruchomości na cele budowy i odbudowy szkół.

§ 37. Powiatowe i wojewódzkie rady narodowe nie są uprawnione do podwyższenia stawek podatku od nieruchomości na cele budowy i odbudowy szkół.

§ 38. Wartość obiegową budynków fabrycznych wraz z maszynami i urządzeniami technicznymi ustala się według cen z dnia 31 sierpnia 1939 r.

Podatek od lokali.

§ 39. Postanowień ust. (1) i (2) § 10 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 20 kwietnia 1936 r. o wykonaniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. o podatku od lokali (Dz. U. R. P Nr 33, poz. 258) nie stosuje się do wymiaru podatku od lokali w czasie do dnia 31 grudnia 1945 r.

§ 40. Stosownie do przepisów art. 10 pkt 9 w czasie do dnia 31 grudnia 1945 roku lokale, znajdujące się w nowo wzniesionych budowlach oraz w częściach nadbudowanych lub dobudowanych nie korzystają ze zwolnienia od podatku od lokali.

§ 41. Rata podatku od lokali za I kwartał 1945 r., której termin płatności upłynął 31 marca 1945 r., płatna jest w ciągu 14 dni po doręczeniu nakazu płatniczego.

Przekazywanie wpływów.

§ 42. (1) Z wpływów z podatku gruntowego i z podatku od nieruchomości, uzyskanych w ciągu miesiąca, przekazują gminy powiatowym względnie wojewódzkim związkom samorządowym należne im udziały (art. 6 i 7) najpóźniej do dnia dziesiątego następnego miesiąca.

(2) W tym samym terminie przekazują gminy 10% pobranego w ciągu miesiąca podatku gruntowego na rzecz komunalnego funduszu pożyczkowo-zapomogowego (art. 6) do kasy właściwego urzędu skarbowego na konto tegoż funduszu.

Postanowienia końcowe.

§ 43. Postanowienia rozporządzeń Ministra Skarbu z dnia 20 kwietnia 1936 r. o wykonaniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej o podatku od nieruchomości i o wykonaniu dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej o podatku od lokali (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 258 i 259) mają odpowiednie zastosowanie, o ile nie są sprzeczne z postanowieniami niniejszego rozporządzenia.

§ 44. W czasie do dnia 31 grudnia 1945 r. mają odpowiednie zastosowanie tylko przepisy §§ 2 — 8, 11, 18, 33, 84, 85 i 114 — 124 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1937 r. o wymiarze i poborze państwowego podatku gruntowego (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 250).

§ 45. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozporządzeniu mają zastosowanie przepisy części czwartej, piątej i szóstej ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 454 z 1936 r. i Nr 59, poz. 455 z 1938 r.).

§ 46. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Administracji Publicznej:
Edward Ochab

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski

Załącznik do § 26 rozporządzenia Ministra Administracji Publicznej z dnia 15 maja 1945 r., (poz. 113).

Lista podziału podatku gruntowego na 194.... r.

pomiędzy gospodarstwa rolnę w gromadzie ....

gm. .... powiatu ....

L. p.	Nazwisko i imię właściciela, dzierżawcy, użytkownika, posiadacza gospodarstwa rolnego	Obszar gruntu w ha						Wypadałoby według stawek 50 zł i 5 zł. z 1 ha (art. 3, ust 1)	Komisja gromadzka wyznaczyła w zł.						Suma
		ogólny	grunty uprawne, łąki, ogrody, sady	specjalne uprawy	inne grunty	zwolnionych od podatku	nieużytków		Według stawek zasadniczych (§ 25 pkt a) i b)	po zastosowaniu zniżki lub zwyżki z art. 4 dekretu		Suma rubryk 10 i 12 przy zwyżce, a różnica przy zniżce z art. 4	po zastosowaniu zwyżki z art. 3 ust. 2 i 3 w wysokości ....% od kwoty z rubryki 13	po zastosowaniu zwyżki na budowę i odbudowę szkół w wysokości ....% od kwoty z rubryki 13	
										zniżka lub zwyżka w %					
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
	Przykład:														
1	Wiązka Jan	25	15	—	7	1	2	785.—	800 —	25%	200.—	1000 —	(50%) 500.—	(20%) 200.—	1700.—
2	Baś Jan	5	4	—	1	—	—	205.—	155.—	30%	46.50	108.50	(50%) 54.25	(20%) 21.70	184.45
	itd.														

(strona 1)

Załącznik do § 22 rozporządzenia Ministra Administracji Publicznej z dnia 15 maja 1945 r., (poz. 113).

Zarząd $\frac{\text{gminy}}{\text{miasta}}$ w ....

Nr księgi bierczej ....

Nakaz płatniczy

na podatek gruntowy na rok 194...

od gruntów o obszarze .... ha

należących do ....
(nazwisko i imię płatnika lub nazwa gromady)

we wsi .... gminy .... pow. ....

miejsce zamieszkania płatnika ....

Grunty podlegające opodatkowaniu	Obszar		Wymierzono podatek:				Razem
	ha	a	według stawek zasadniczych 50 lub 5 zł za 1 ha zł	po zastosowaniu zniżki o 30%, zwyżki o ...% z art. 4 dekretu zł	po podwyższe stawek z art. 3 ust. (2) i (3) dekretu o ...% zł	na budowę i odbudowę szkół podwyższono o ...% zł	
a) grunty uprawne, łąki, ogrody i sady							
b) specjalne uprawy .							
c) inne grunty . .							
Ogółem .							

Nieużytki .... ha

Grunty zwolnione od podatku .... ha

Należność jest płatna w 2 równych ratach:

I rata do 30 czerwca 1945 r. i po potrąceniu zaliczki w kwocie .... zł, wynosi .... zł

II rata do 30 września 1945 r. wynosi .... zł

dnia .... 194 r.

....
(pieczęć lub podpis władzy wymiarowej)

Objaśnienie na odwrotnej stronie.

(strona 2)

(pieczęć władzy wymiarowej)

Dowód doręczenia nakazu płatniczego na podatek gruntowy na 194 r. od gruntów

Nr ks. bierczej ....

we wsi / w mieście .... gm. .... pow. ....

należących do .... (nazwisko i imię płatnika lub nazwa gromady)

miejsce zamieszkania w ....

dnia .... 194 r. **Nakaz płatniczy**

doręczyłem: .... (podpis) otrzymałem: .... (podpis)

Objaśnienie.

1) Podatek gruntowy wymierzony został na zasadzie dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. o zmianie przepisów o państwowym podatku gruntowym (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593), zmienionego dekretem z dnia 13 kwietnia 1945 r. o reformie samorządowego systemu podatkowego (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 73).

2) Przypadająca należność w myśl § 33 rozporządzenia Ministra Administracji Publicznej z dnia 15 maja 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 113) płatna jest w terminach, podanych na pierwszej stronie nakazu płatniczego, w kasie zarządu gminy/miasta w

3) Od nie wpłaconej w terminie należności przypadają odsetki w wysokości ustawowej, począwszy od dnia następnego po upływie terminu płatności, a nadto w przypadku wdrożenia egzekucji celem przymusowego ściągnięcia należności w myśl rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 580) z późniejszymi zmianami — pobrane będą koszty egzekucyjne.

4) Od wymiaru podatku przysługuje prawo wniesienia odwołania do rady narodowej wyższego stopnia za pośrednictwem władzy wymiarowej w terminie dni 14 od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego. W odwołaniu nie mogą być kwestionowane stawki podatku. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku zapłaty podatku w przepisanych terminach, ani też prawa władzy do przymusowego ściągnięcia tychże należności.

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 28 maja 1945 r. Nr 20, poz. 113)

Cena numeru niniejszego zł. 8.— **Prenumerata miesięczna zł. 20.—**

Redakcja i Administracja „Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu", Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Zakłady R.S.G. Warszawa, Targowa 80 — Nr. 238